தமிழரசு

கல்விச் சிறப்பிதழ்

1-6-1979 50 காசு.

சிறைச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவின் அறிக்கை!

தமிழ்நாடு சிறைச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை, 28.4.79 அன்று அக் குழுவின் தலைவர் பாட்னா உயர்நீதி மன்ற முன்னாள் தலைமை நீதிபதி திரு ஆர். எல். நரசிம்மன் அவர்களால் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வரிடம் அளிக்கப்பட்டது.

மூன்று தொகுப்புக்களைக் கொண்ட தனது அறிக்கையில் சிறைச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு மொத்தம் 178 பரிந்துரைகளை வழங்கியுள்ளது. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் திரு நாராயணசாமி அவர்களின் பொது அறிவுரைக்கிணங்க இவ்வறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறைக் கைதிகளை நடத்துவது பற்றிய முதல்வரின் தாராள மனப்பான்மை மற்றும் முன்னேற்றக் கருத்துகளுக்கிணங்கவுள்ள தனது பரிந்துரைகளை விரைவில் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம், சிறைக் கைதிகளை நடத்த வேண்டிய முறை, அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய இட வசதி முதளியவற்றில், இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு முன்னணியில் நிற்கும் மாநிலமாக ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் நன்னாளை எதிர்பார்ப்பதாகக்கூறி, குழுவின் தலைவர் தனது அறிக்கையை முதல்வரிடம சமர்ப்பித்தார்.

பிரதமர் வேண்டுகோள்

12 JUN

குழந்தைகளே நாட்டின் மிகச் சிறந்த செல்வங்கள், அச்செல்வங்களைப் பேணிப் பாதுகாத்து வருவதே நமது கடமை. இதுவே குழந்தைகளுக்கான தேசீயக் கொள்கை என ஏற்றுக் கொள்வோம். இந்த மனிதச் செல்வங்களை வளர்ப்பதே அரசின் நோக்கமாகும். அந் நோக்கத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு, பல்வேறு திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

உலகக் குழந்தைகள் ஆண்டு, நமது ஆக்கப்பணிக்கு புதிய வேகத்தைக் கொடுத்துள்ளது. குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு, உடல்நலம், கல்வி ஆகியவற்றை அளிப்பதற்கான நடவடிக்கை களை அரசின் தேசீய செயல் திட்டம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. இதில் அரசுத்துறை மட்டுமல் லாது சொந்த முயற்சியில் இயங்கும் தனியார் நிறுவனங்கள் ஆற்றவேண்டிய பங்கையும் செயல் திட்டம் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பக்குவத்துடனும் பாசத்துடனும் உருவாக்கப்பட வேண்டிய குழந் தைகளின் நலத்திலும் வளர்ச்சியிலும், சொந்த முயற்சியில் நடத்தப்படும் தனியார் நிறுவனங்கள் சிறப்பான பங்கேற்றுச் செயல்பட வேண்டும் என்பது எனது கருத்தாகும். அவர்களுக்கு உதவ, தேசீய குழந்தைகள் நிதியை நாங்கள் துவக்கியுள்ளோம். குழந்தைகளின் நலனுக்காக-குறிப் பாக தாழ்த்தப்பட்ட மலைவாழ் வகுப்பினரின், குழந்தைகளுக்கும் ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்கும், உதவிகளைச் செய்யவிருக்கிற சொந்த முயற்சியில் இயங்கும் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பது இதன் குறிக்கோளாகும்.

வருங்காலத் தலைமுறையினராக விளங்கப்போகும் குழந்தைகள், அவர்களது வளர்ச்சிக் குரிய முழுவசதிகளையும் பெறுகிறார்களா என்பதைக் கண்காணிப்பது சமுதாயத்தின் கடமை. வருங்கால மானிட சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்ய, ஒவ்வொருவருக்கும் அருமை யான வாய்ப்பை இந்த தேசீய குழந்தைகள் நிதி வழங்குகிறது. இந்நிதிக்கு தாராளமாக வழங்குவதன்மூலம் இந்நிதிக்கான குறிக்கோளை அடைய உதவ வேண்டும் என்று தொழிலதிபர் களையும், வணிகப் பெருமக்களையும் கருணை உள்ளங்கொண்ட மக்களையும் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இதற்கு வழங்கும் நிதிக்கு வருமான வரி சட்டப்பிரிவு 80 ஜியின் கீழ் வரிவிலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

“செயலாளர் மற்றும் பொருளாளர், தேசிய குழந்தைகள் நிதி, சாஸ்திரிபவன், புதுடெல்லி-1” என்ற முகவரியில் நிதி நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

(ஒ-ம்) மொரார்ஜி தேசாய.

புதுடெல்லி,
மார்ச் 16, 1979.

தமிழரசு

மலர்: 9 இதழ்: 23

1. 6. 1979

பாருக்கு நல்ல பணிசெய்வோம்!

மாண்புமிகு முதல்வர் திரு எம்.ஜி.ஆர்.

எனக்கு மன நிறைவு தரக்கூடிய மூன்று நிகழ்ச்சிகள் இணைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. முதலாவது தமிழ் இசை விழா. தமிழ் இசைச் சங்கத்திற்கு மதுரையில் ஒரு நல்ல கட்டடம் கட்டப்பெற்றுப் பல்லோர் பாராட்டுகின்ற வகையிலும், தமிழ் வளர்வதற்கும், காப்பதற்கும் உறுதுணையாக இருக்கின்ற இசையை இணைத்து அதன் மூலம் தமிழைக் காப்பாற்றுகின்ற கடமைக்கு ஒரு பாதுகாப்பு நல்குகின்ற வகையிலும் இந்தச் சிறந்த கட்டடத்தை உருவாக்கி அதனைச் செட்டிநாட்டு அரசர்பெயரால் ராஜா முத்தையா மன்றம் என இங்கு அமைத்திருப்பது என் மனத்திற்கு நிறைவு தரக்கூடிய நல்ல பணி என்று சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். எனவே, ஐந்தாம் ஆண்டு விழாவினைக் கொண்டாடுகின்ற ம.துரைத் தமிழ் இசைச் சங்கத்தினைப் பாராட்டுகின்றேன். அதன்பணி வளர்க என வாழ்த்துகின்றேன்.

முப்பெரும் விழாக்களில் ஒன்றாகச் செட்டிநாட்டு அரசர் முத்தையா அவர்களுக்குப் பாராட்டு விழா இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. செட்டி நாட்டு அரசர் அவர்களுக்குத் ''தமிழிசைக் காவலர்'' என்னும் சிறப்புப் பட்டத்தினை நான் வழங்குமாறு பெருமை தந்திருக்கின்றீர்கள். செட்டிநாட்டு அரசர் அவர்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பட்டம் அளிக்கின்ற தகுதியோ, அறிவோ, ஆற்றலோ, அனுபவமோ இல்லாத என்னைப் போன்ற ஒரு சாதாரண மனிதனை அழைத்து அந்தப் பெருமையைத் தந்ததற்கு நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முப்பெரும் விழாக்களில் மற்றொன்று பாவேந்தர் விழா. இங்கு மேலவைத் தலைவர் மாண்புமிகு ம.பொ.சி அவர்களும், என் தம்பி மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களும் பாரதியாரைப் பற்றியும், பாரதிதாசனைப் பற்றியும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்கள். ஒருமொழியினுடைய தோற்றம், வளர்ச்சி, வாழ்வு இவைகளை எண்ணிப் பார்த்து அந்த மொழியினுடைய வயது என்ன என்ற கேள்விகளுக்குப் பதில் கிடைக்கும்போது தான் அந்த மொழிக்கு உரிய மரியாதையும் உயர்வும் எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் ஆழமாகப் பதிகின்றன என்பதனை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். தமிழைக் காப்பதற்காக யார் யார் பாடுபட்டிருக்கின்றார்கள்? தமிழை அழிப்பதற்காக யார் யார் முயன்றிருக்கின்றார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மதுரையை நெருப்புக்கூட அழிக்க முயன்றது என்று மாண்புமிகு ம.பொ.சி. அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

அவ்வாறு அழிக்கத் தொடங்கிய நிலையையும் மீறி, மதுரை காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றது; தமிழ் காப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தி என்று இப்போது பேசப்படுகின்ற மொழியும், வடமொழி என்று கூறப்படுகின்ற சமஸ்கிருதமும் அதனை ஒட்டியதாய் அதற்கு முன்பிருந்த பிராகிருதமும் அதற்கும் முன்னால் இருந்த பாலிமொழியும் தமிழை அழிப்பதற்கா்க இங்கே அடியெடுத்து வைத்தனவாகும்.

பாலிமொழிக்குச் சொந்தக்காரர்கள் மதுரைமீது படையெடுத்து வந்து தமிழை அழிக்க முயன்றார்கள். அவர்கள் அரசோச்சும்போது தமிழுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் ஒளிந்து வாழ வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பாலிமொழிக்குச் சொந்தக்காரர்கள் முதலில் தமிழ் மொழியை அழித்துவிட்டால், தமிழர்களை அடிமைப் படுத்திவிடலாம் என்று எண்ணினார்கள். அப்போதெல்லாம் தமிழ் மக்கள் தமிழுக்கு மரியாதை தந்தார்கள். தமிழ் தங்களின் சொத்து, அதனை அழிக்கவிடமாட்டோம் என்று வீரமுழக்கம் செய்தார்கள்.

அயர்லாந்து விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டவர்கள் எத்தனையோ முறைகளைக் கையாண்டும் மக்களை ஒருங்குகூட்டி விடுதலை பெற முடியாமல் போனபின் அயர்லாந்து மொழியை முன்நிறுத்தி அந்த மொழிக்குத் தனி உரிமை வேண்டும் என்று போராடிய பின்னரே அந்த நாடு இன்

றையதினம் விடுதலை பெற்ற நாடாக விளங்குகின்றது.

மதுரையை எத்தனையோ மொழிகள் முற்றுகையிட்டன. வேற்றரசர்கள் மதுரைமீது படையெடுத்தார்கள். அப்போதெல்லாம் மதுரை மாநகரம் தலை வணங்காமல் தலை நிமிர்ந்து நின்று தமிழால் நிலை பெற்றது. இவ்வகையில் அயர்லாந்து வரலாறும் மதுரை வரலாறும் ஒற்றுமையாக அமைந்திருப்பதனைக் காணலாம். இத்தகைய வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற மதுரையில் தமிழ் இசைச் சங்கத்திற்காகத் தனிக்கட்டடம் உருவாகியுள்ளது.

தமிழில் பாடினால் அவர்களைச் சங்கீத வித்துவான்களாக ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்ற நிலைமை, நம் தமிழ்நாட்டில் இருந்தது.

திருவாசகத்தை மதித்தார்கள். திருக்குறளை மதித்தார்கள். திருப்பாவையை-திருவெம்பாவையை மதித்தார்கள். ஆனால் அவற்றை இசையோடு பாடும்போது அவ்வாறு பாடிய சங்கீத வித்துவான்களை மதிக்காத காலம் ஒன்று இருந்தது; என்பதனை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இசையரசு எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் அவர்கள் எங்கே இருந்தார்கள் என்பதும், தேவாரம் பாடும் ஓதுவராக வாழ்ந்தார்கள் என்பதும் நமக்கும் தெரியும். பின்னால் அவருக்கு எத்தனையோ சிறப்புப் பட்டங்கள் வழங்கப்பட்டன. அவையெல்லாம் செட்டிநாட்டு அரசர் அண்ணாமலையார் தமிழிசைச் சங்கம் தோற்றுவித்த பிறகு தேசிகர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பட்டங்கள் என்பதனை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே நாம் ஒவ்வொருவரும் செட்டிநாட்டு அரசர் அண்ணாமலையாருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

செட்டிநாட்டு அரசர் அண்ணாமலையார் தமிழிசைச் சங்கத்தைத் தோற்றுவிக்காமல் இருந்திருந்தால், ஒரு புலவர் அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தால் புலவர் குழு அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தால் அந்தத் தமிழிசை இயக்கம் பணம், பதவி, சாதி உயர்வு இவைகளால் உறுதியாக அழிக்கப்பெற்றிருக்கும். செட்டிநாட்டு அரசர் அண்ணாமலையார் இவ்வியக்கத்தில் ஈடுபட்டமையால், பணத்தைக்கொண்டு யாராலும் அவரை விரட்டமுடியவில்லை. அவர் நெஞ்சு உரத்தோடு இவ்வியக்கத்தில் ஈடுபட்டமையால் பதவியைக் கொண்டும் அதிகாரத்தைக் கொண்டும் விரட்டமுடியவில்லை. அச்சுறுத்தி, அடிமைப்படுத்தவும் முடியவில்லை. அண்ணாமலையார் அவர்கள் தமிழன் என்ற எண்ணத்துடனும், துணிவுடனும் தமிழிசை இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட காரணத்தால் அவரை எதிர்த்து நின்றவர்கள் தம் கருத்தை எதிர்த்து வெளியிட முடியாது தோல்வியடைந்து புறங்கண்டார்கள். கடைசியில் அண்ணாமலையாருடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆட்பட்டார்கள்.

பாராட்டப் படுகின்றவர்கள் பணத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் புகழுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும், உழைக்கின்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் கண்களுக்கு விரோதிகளாகத் தெரிகின்ற அளவிற்கு வசதி படைத்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை அவர்கள் செய்த தொண்டுக்காக நாங்கள் பாராட்டுகின்றோம். செட்டிநாட்டு அரசர் அண்ணாமலையார் அவர்கள், செட்டிநாட்டு அரசர் முத்தையா அவர்கள் போன்றவர்கள் தமிழிசை இயக்கம் என்ற தியாகத் திருப்பணியில் எதனைப் பற்றியும் கவலைப் படாமல் ஈடுபட்டார்கள்.

> **எதனையும் அறிய வேண்டும் என்னும் ஆசை, இசை நுகர்ச்சியின் மீதேற்படும் ஆசைபோல் ஆற்றல் மிக்கது. இளவயதில் இயல்பாய் அமைந்திருக்கும் இவ்வாசையில்லை என்றால் அறிவியலோ கணிதமோ இராது.**
>
> **—ஐன்ஸ்டின்.**

இவர்கள் செல்வமும், புகழும் பெருமையும் சுற்றமும் பெற்றவர்கள் எங்கு சென்றாலும் தனக்கென்று ஒரு தனி மரியாதை கொண்டவர்கள். இவ்வளவும் படைத்த இவர்கள் - இவற்றை நாம் ஏன் இழக்க வேண்டும்? எதிரிகளை எதற்காக உருவாக்க வேண்டும்? என்று கருதியிருந்தால் இந்தத் தமிழிசை இயக்கம் வளர்ந்திருக்கமுடியுமா? அவர்கள் வளர்க்காவிட்டால் வேறு யாராவது துணிந்து இந்த அளவிற்கு வளர்த்திருக்க முடியுமா?

ஒருவேளை அரசியல்வாதிகள் முயன்றிருக்கலாம். அவர்கள், அதனால்சிறைச்சாலைக்குச்சென்றிருக்க முடியும். தமிழைக் காப்பாற்ற முடிந்திருக்கும். ஆனால் இந்தத் தமிழிசையின் வளர்ச்சி இடையறாத தொடர்ச்சி எதிர்காலத்தை வெற்றிகொள்ளுமாறு நமக்குத் தந்திருக்கும் துணிவு, அத்தனையும் அரசியல்வாதிகளால் கிடைத்திருக்க முடியாது. இதனை நான் முதலமைச்சர் என்ற முறையிலும், சாதாரணக்குடிமகன்என்றமுறையிலும் துணிந்து மனநிறைவுடன் கூறிப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். செட்டிநாட்டு அரசர் முத்தையா அவர்களைப் பாராட்டும்போது எனக்கு உள்ள மனநிறைவே இதுதான்.

பிறரால் ஓரளவு செய்ய முடிந்ததை முழுமையாகச் செய்து வெற்றி கிடைக்கச் செய்தவர் செட்டிநாட்டு அரசர் முத்தையா அவர்கள் என்று சொல்வதில் பெருமைப்படுகின்றேன்.

தமிழிசை விழாவில் கலந்து கொள்ளவேண்டும் என்று செட்டிநாட்டுஅரசர்முத்தையாஅவர்கள் பலமுறை என்னிடம் கேட்டார்கள். சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் நடைபெறுகிறது என்பதனை எடுத்துக்கூறி, அது முடிகின்ற நிலையில் நான் வந்து கலந்து கொள்கிறேன், என்று குறிப்பிட்டேன். அவ்வாறு குறிப்பிட்ட பின் நான் வரும்வரை இவ்விழாவினை நடத்தாமல் ஏன் காத்திருந்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் பாகவதர் அவர்களோடும், தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களோடும், கலைவாணர் அண்ணன் என்.எஸ்.கே. அவர்களோடும் தொடர்புகொண்டிருந்தது பற்றி இப் பணியை எனக்களிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

முதலமைச்சர் என்பதற்காக என்னை அவர்கள் அழைக்கவில்லை. முதலமைச்சர் பதவி என்பது விரும்பினால் வரும்; விரும்பாவிட்டால் போய்விடும். ஆனால், அந்தப் பழைய காலத் தொடர்புகள் யாராலும் மாற்றவும் முடியாது. போக்கவும் முடியாது, ஆகவே, அந்த முறையில் என்னை இங்கே அழைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு மொழிக்குச் சொந்தக்காரர்களாக யார் யார் இருக்க வேண்டும் என்பதனை முதலிலேயே நாம் புரிந்து கொள்வது சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். வசதி படைத்தவர்கள், செட்டி நாட்டு அரசர் முத்தையா போன்றவர்கள் இதற்காக உழைத்தாலும்கூட உழைக்கும் வர்க்கம் தாய்மொழியைக் காக்கத் துணிந்து முன்வந்தாக வேண்டும். அந்த நினைப்பும் நம்பிக்கையும் அவர்களது உயிர்